

Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan mietintö 22/1995 vp

Hallituksen esitys laiksi lasten kotihoidon tuesta annetun lain muuttamisesta

Hallituksen esitys laeiksi lasten kotihoidon tuesta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta ja lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunta on 3 päivänä lokakuuta 1995 lähettänyt sosiaali- ja terveystieteiden valtiokuntaan valmistelevalle käsiteltäväksi hallituksen esityksen 121/1995 vp laiksi lasten kotihoidon tuesta annetun lain muuttamisesta ja hallituksen esityksen 122/1995 vp laeiksi lasten kotihoidon tuesta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta ja lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta.

Valtiokunta on tässä yhteydessä ottanut käsiteltäväksi myös eduskunnan 8 päivänä kesäkuuta 1995 valtiokuntaan lähettämän ed. Jääskeläisen ym. lakialoitteen 14/1995 vp laiksi lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n muuttamisesta ja eduskunnan 13 päivänä lokakuuta 1995 valtiokuntaan lähettämän ed. Penttilän ym. lakialoitteen 30/1995 vp laiksi lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n muuttamisesta sekä eduskunnan 30 päivänä toukokuuta 1995 valtiokuntaan lähettämän ed. Jääskeläisen ym. toivomusaloitteen 234/1995 vp lasten päivähoitojen vaihtoehtojen kehittämiseksi.

Perustuslakivaliokunta on eduskunnan päätöksen mukaisesti antanut molemmista hallituksen esityksistä lausunnon. Perustuslakivaliokunnan lausunto 11/1995 vp on mietinnön liitteenä.

Asian johdosta ovat valtiokunnassa olleet kuultavina hallitusneuvos Aino-Inkeri Hansson ja ylitarkastaja Kari Ilmonen sosiaali- ja terveysministeriöstä, tutkimuspäällikkö Matti Heikkilä Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämissivokuksesta, osastopäällikkö Kaarina Ronkainen ja lakimies Tuula Kähkönen Kansaneläkelaitoksesta, asiamies Johan Åström Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitosta, asiamies Markku Koponen Palvelutyönantajista, tutkimussiviteeri Kaija Kallinen Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöstä, terveys- ja sosiaalipoliittinen

asiamies Riitta Työläjäarvi Toimihenkilökeskusjärjestö STTK:sta, lakimies Markku Kojo Akavasta, jaostopäällikkö Kaarina Knuuti Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitosta, puheenjohtaja Leena Löyttyniemi Suomen Naisyhdistyksestä, ohjelmapäällikkö Anna-Leena Välimäki Mannerheimin Lastensuojeluliitosta, puheenjohtaja Annukka Paasikivi Lapsen Kotihoito ry:stä sekä sosiaalipalvelupäällikkö Anita Numminen Tampereen kaupungin ja päivähoitosiviteeri Raili Santavuori Kirkkonummen kunnan edustajana.

Hallituksen esitykset ja eduskunta-aloitteet

Hallituksen esityksessä 121/1995 vp ehdotetaan lasten kotihoidon tuesta annettua lakia muutettavaksi siten, että järjestelmän kokonaiskustannukset vähenevät vuositasolla 700 miljoonaa markkaa. Tämä toteutettaisiin alentamalla lasten kotihoidon tukea siten, että sen kaikkia osia vähennettäisiin suunnilleen samassa suhteessa.

Hallituksen esityksessä 122/1995 vp ehdotetaan lasten kotihoidon tuesta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöstä ja lasten päivähoitosta annettua lakia muutettavaksi siten, että vuoden 1996 alusta voimaan tulevaksi säädetty lasten kotihoidon tuen ja kunnan järjestämän päivähoitopaikan valintaoikeuden laajeneminen yhdellä ikäluokalla lykätään tulemaan voimaan vuoden 1998 alusta.

Molemmat hallituksen esitykset liittyvät valtion vuoden 1996 talousarvioesitykseen ja ovat tarkoitettut käsiteltäviksi sen yhteydessä. Hallituksen esitys 121/1995 vp on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta. Hallituksen

esitys 122/1995 vp on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta ja olemaan voimassa vuoden 1997 loppuun.

Lakialoitteessa 14/1995 vp ehdotetaan lasten päivähoidosta annettua lakia muutettavaksi siten, että oikeutta lasten kotihoidon tukeen laajennetaan asteittain siihen saakka kunnes lapsi täyttää kolme ja puoli vuotta. Vastaavasti oikeutta kunnan järjestämään päivähoitopaikkaan vähennettäisiin asteittain siten, että lopulta alle kouluikäisellä mutta vähintään kaksi ja puoli vuotta lapsella olisi oikeus kunnalliseen päivähoitopaikkaan. Lisäksi esikouluikäisille olisi tarjottava mahdollisuus esiopetukseen.

Lakialoitteessa 30/1995 vp ehdotetaan lasten päivähoidossa otettavaksi käyttöön päivähoiton palveluseteli, jota voidaan käyttää kunnan hyväksymän yksityisen päivähoitopaikan kustannusten maksamiseen. Seteliin liittyisi sen määrittäminen säännöksiä ja se suhteutettaisiin hoitoaikaan.

Toivomusaloitteessa 234/1995 vp ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin, jotta lasten päivähoiton vaihtoehtoja kehitettäessä asetetaan painopiste pieniin, alle 4-vuotiaisiin lapsiin ja että subjektiivinen oikeus päivähoitopaikkoihin turvataan kouluikää lähestyville, ensisijaisesti yli 3-vuotiaille lapsille.

Valiokunnan kannanotot

Sosiaali- ja terveysvaliokunta pitää tärkeänä kunnallisen päivähoiton ja lasten kotihoidon tuen muodostaman alle kouluikäisten lasten hoidon turvaamista. Kunnallinen ja lasten kotihoidon tuen avulla hankittu yksityinen päivähoito luo edellytykset vanhempien työssäkäynnille ja opiskelulle ja lasten kotihoidon tuki lisäksi mahdollisuuden hoitaa lasta kotona.

Kotihoidon tuki on alun perin luotu kunnallisen päivähoiton vaihtoehtoksi niihin tilanteisiin, joissa lasta hoidetaan kotona tai yksityisessä päivähoidossa. Jos jompikumpi vanhemmista on lisäksi hoitanut lasta itse, liittyy järjestelmään tarveharkintainen korotus. Kotihoidon tuki onkin nuorempien lasten osalta vähentänyt kunnallisen päivähoiton kysyntää. Varsinkin taloudellinen lama on kuitenkin muuttanut lasten kotihoidon tuen luonnetta toimeentuloa turvaavaksi järjestelmäksi. Lasten kotihoidon tuen ja työttömyysturvan yhteensovitus muun muassa heijastaa tätä kehityssuuntaa. Toisaalta

lasten kotihoidon tuen perhekohtaisuus ja päivähoiton maksujen tulosidonnaisuus ovat osaltaan luomassa niin sanottuja kannustin- ja tuloloukkuja. Meneillään olevien selvitysten perusteella onkin pyrittävä korjaamaan niin päivähoiton maksuihin kuin kotihoidon tukeen ja sen tulosidonnaiseen osaan liittyvät ongelmat siten, että erityisesti monilapsiset ja itse lapsiaan hoitavat vanhemmat mutta myös perheet laajemmin saatetaan keskenään taloudellisesti yhdenvertaiseen asemaan eri päivähoitomuodoissa.

Kuntien päivähoitovelvoitteen voimaantulolla ja lasten kotihoidon tuen leikkauksella on molemmilla suuri vaikutus kuntien talouteen. Kotihoidon tuen leikkaamisen tarkoitus on vähentää kuntien taloudellisia velvoitteita, ja kuntien valtionosuuksia koskevan hallituksen esityksen 110/1995 vp perusteluissa mainitaan, että nämä muutokset on otettu huomioon valtionosuuksissa. Ennalta ei ole kovinkaan hyvin arvioitavissa, paljonko lapsia siirtyy kotihoidon tuella päivähoitoon. Kunnat voivat harkintansa mukaan tukea lasten kotona tapahtuvaa hoitoa ottamalla käyttöön ns. kuntalisät. Lisäksi kunnat voivat säästää päivähoiton kokonaiskustannuksia tarjoamalla perheiden myötävaikutuksella lapsille osapäiväistä kerho- tai leikkitoimintaa.

Vanhempien oikeudesta hoitovapaaseen säädetään työsopimuslaissa. Työsopimuslain mukaan hoitovapaan voi keskeyttää perustellusta syystä. Asiaa koskeva oikeuskäytäntö on niukkaa eikä ole selvää, voidaanko perusteltuna syytä pitää lasten kotihoidon tukeen nyt tehtyä alennusta. Valiokunnan käsityksen mukaan on välttämätöntä, että työnantajat suhtautuvat joustavasti työntekijän hoitovapaan keskeyttämiseen. Työntekijällä on joka tapauksessa mahdollisuus vaikuttaa hoitovapaaseen, koska sen ajankohta määritellään työsopimuslain mukaan erikseen yli ja alle 2-vuotiaan lapsen hoitamiseksi ja näin ollen kysymys on pisimmillään noin vuoden jaksosta.

Lasten hoidon järjestämisessä tulee tavoitteena olla joustavat, turvalliset ja niin perhe- kuin työelämään soveltuvat menettelyt, joiden välillä perheet voivat valita itselleen sopivan muodon. Tärkeintä on kuitenkin lapsen etu ja turvallisuus. Tavoitteena tulee olla myös järjestelmien kustannusneutraalisuus perheen kannalta. Tästä syystä on jatkettava meneillään olevia kokeiluja ja niiden perusteella luotava mahdollisuuksia erityyppisiin hoitojärjestelyihin. Tärkeää on

myös uudistusten ja kokeilujen seuranta, jotta jatkuvasti voidaan kehittää päivähoitoa sen eri muodoissa.

Hallituksen esitysten perusteluihin viitaten sosiaali- ja terveystaloudellista valtiontaloudellisista syistä tarpeellisia. Näin ollen valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että hallituksen esityksiin 121 ja 122/1995 vp sisältyvät lakiehdotukset hyväksyttäisiin muuttamattomina.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1995

Edelleen valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakialoitteisiin 14 ja 30/1995 vp sisältyvät lakiehdotukset hylättäisiin.

Vielä valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että toivomusaloite 234/1995 vp hylättäisiin.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Skinnari, varapuheenjohtaja Perho ja jäsenet Huotari, Huuhanen, Hyssälä, Ihmäki, Kokkonen, Kuoppa,

Lämsä (osittain), Manninen, Peltomo, M. Pietikäinen, Rask, Soininvaara ja Vehkaoja sekä varajäsen Alaranta (osittain).

Vastalauseita

I

Hallituksen esitys 121/1995, jossa ehdotetaan lasten kotihoidon tuen leikkausta 700 miljoonalla markalla, lähtee puhtaasti valtion talouden säästötarpeista, jotka on sovittu hallitusohjelmassa. Esitys unohtaa täysin lapsinäkökulman ja lapsiperheiden edut. Leikkaukset kohdistuvat tässäkin esityksessä erityisesti nuoriin lapsiperheisiin.

Kotihoidon tuki luotiin vaihtoehtoiseksi lastenhoitomuodoksi kunnalliselle päivähoidolle. Luotiin järjestelmä, jossa vanhemmat voivat taloudellisesta asemastaan riippumatta arvioida, mikä on lapselle paras ja perheelle sopivin hoitomuoto. Kun hallitus leikkaa kotihoidon tukea 22,5 prosentilla, se samalla hävittää lastenhoidosta valinnaisuuden mahdollisuuden. Leikkauksen jälkeen vanhemmat joutuvat yksinomaan taloudellisin perustein viemään lapsensa kunnalliseen päivähoitoon, unohtaen sen mikä on lapsen etu. Lasten kotihoito on alle kolmivuotiaille lapsille lapsiystävällisin hoitomuoto jo pelkästään lapsen sairastumisriskin kannalta.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1995

Nykyisessä muodossaan kotihoidon tuki on myös tehokas hoitomuoto, sen piirissä on lähes 150 000 lasta, eli saman verran kuin kunnallisessa päivähoidossa. Kotihoidon tuki on myös kustannuksiltaan noin puolet edullisempi kuin kunnallinen päivähoito. Kotihoidon tuki on myös työllistävä, nykymuodossaan se alentaa työttömyyttä jopa 50 000—60 000 henkilöllä.

Hallitus ei lakiesityksessään pystynyt ottamaan huomioon sitä painetta, jota se luo kunnallisen päivähoidon lisäämiseen ja kustannusten kasvuun. Kotihoidon tuen leikkaus lisää myös työttömyyttä sekä sosiaaliturvamenoja. 700 miljoonan markan leikkaus kotihoidon tuessa asetuu kyseenalaiseksi myös siitä syystä, että sen seurannaiskulut voivat olla säästöä suuremmat.

Edellä esitetyn perusteella ehdotan kunnioittavasti,

että hallituksen esitykseen 121/1995 vp sisältyvä lakiehdotus hylättäisiin.

Mikko Kuoppa

II

Kotihoidon tuki on luotu kunnallisen päivähoidon vaihtoehdoksi niihin tilanteisiin, joissa lasta hoidetaan kotona tai yksityisessä päivähoidossa. Jos jompikumpi vanhemmista on lisäksi hoitanut lasta itse, liittyy järjestelmään tarveharkintainen korotus.

Kotihoidon tuki onkin ollut myönteinen, toimiva ratkaisu lasten ja vanhempien sekä yhteiskunnan kannalta. Vanhemmille se on tarjonnut vaihtoehtoisen mahdollisuuden hoitaa lapset kotona ja lapsille mahdollisuuden turvalliseen hoitoon omien vanhempien toimesta. Yhteiskunnan kannalta se on puolestaan mahdollistanut kotiin lapsia hoitamaan jäävän vanhemman työpaikan osoittamisen työttömälle henkilölle. Samalla se on vähentänyt päivähoidon kysyntää ja säästänyt yhteiskunnan menoja.

Hallituksen esittämä ja valiokunnan enemmistön hyväksymä keskimäärin 22,5 %:n leikkaus on kohtuuton. Se johtaa mitä todennäköisimmin hoitovapaan keskeyttämisiin ja lasten siirtämiseen kunnallisen päivähoidon piiriin. Siksi on ilmeistä, että oletettua säästöä ei synnykään valtiolle, mutta sen sijaan kunnille aiheutetaan merkittäviä lisäkustannuksia. Vanhempien aikaistunut työmarkkinoille palaaminen aiheuttaa myös lisää työttömyyttä. Tällainen työvoiman tarjonnan lisäys ei ole nykyisessä työttö-

myystilanteessa perusteltu. Esitys on myös vastoin pyrkimyksiä alentaa työttömyyttä mielekkään työnjakamisen keinoin. Mielestämme mahdollisuus irrottautua välillä työelämästä omien pienten lasten hoitoa varten on erityisen mielekäs keino työn jakamiseen.

Leikkaus aiheuttaa myös sen, että perheet kotihoidon tuen avulla hoitamisen sijasta valitsevat suuremmassa määrin kunnallisen päivähoidon. Tämä kalliimman hoitomuodon kysynnän kasvu aiheuttaa yhteiskunnalle lisäkustannuksia.

Toteutettava 22,5 %:n leikkaus aiheuttaa kokonaisuutena sen, että kotihoidon tuki ei ole enää tulevaisuudessa todellinen vaihtoehto päivähoidolle. Siten tarkoituksenmukainen ja hyvin toimiva järjestelmä romuttuu aiheuttaen ongelmia lapsille, vanhemmille ja koko yhteiskunnalle. Toteamme myös, että esitys on räikeässä ristiriidassa hallituksen lapsipoliittisessa selonteossa esitettyjen ylevien periaatteiden kanssa.

Mielestämme hallituksen esittämiä leikkauksia lasten kotihoidon tukeen ei tule tehdä.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

*että hallituksen esitykseen 121/1995 vp.
sisältyvä lakiehdotus hylättäisiin.*

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1995

Juhani Alaranta
Liisa Hyssälä

Jorma Huuhtanen
Hannes Manninen

PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA*Liite***Lausunto 11/1995 vp****Hallituksen esitys 121, 122/1995 vp***Sosiaali- ja terveystalvaliokunnalle*

Eduskunta on lähettäessään 3 päivänä loka-kuuta 1995 hallituksen esityksen n:o 121/1995 vp laiksi lasten kotihoidon tuesta annetun lain muuttamisesta ja n:o 122/1995 vp laeiksi lasten kotihoidon tuesta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta ja lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta sosiaali- ja terveystalvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi samalla määrännyt, että perustuslakivaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa sosiaali- ja terveystalvaliokunnalle.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina hallitusneuvos Aino-Inkeri Hansson, ylitarkastaja Kari Ilmonen ja lainsäädäntöneuvos Riitta-Maija Jouttimäki sosiaali- ja terveystministeriöstä, tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkinen, professori Mikael Hidén, professori Antero Jyränki, oikeustieteen tohtori Liisa Nieminen, professori Ilkka Savariita, apulaisprofessori Martin Scheinin ja oikeustieteen lisensiaatti Veli-Pekka Viljanen.

Käsiteltyään asian valtiosääntöoikeudelliselta kannalta perustuslakivaliokunta esittää kunniottaen seuraavaa.

Hallituksen esitys

Hallituksen esityksessä n:o 121/1995 vp ehdotetaan lasten kotihoidon tuesta annetun lain mukaisen kotihoidon tuen perusosan määrän tarkistamista siten, että kotihoidon tukijärjestelmän kokonaiskustannukset vähenevät vuositasolla 700 miljoonaa markkaa.

Hallituksen esityksessä n:o 122/1995 vp ehdotetaan, että vuoden 1996 alusta voimaan tulevaksi säädetty lasten kotihoidon tukea ja kunnan järjestämää päivähoitopaikkaa koskevan valintaoikeuden laajentuminen yhdellä ikäluokalla alle nelivuotiaiden lasten perheisiin lykätään tulemaan voimaan vuoden 1998 alusta.

Ehdotetut lait liittyvät valtion talousarvioesitykseen vuodelle 1996 ja ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta. Lasten päi-

vähoidosta annetun lain 11 a §:n väliaikaisen muutoksen on tarkoitus olla voimassa vuoden 1997 loppuun.

Hallituksen esityksen n:o 121/1995 vp säätämisyjärjestysperustelujen mukaan kotihoidon tuen voidaan katsoa lähinnä kuuluvan hallitusmuodon 15 a §:n 3 momentissa julkiselle vallalle säädettyjen turvaamistoimenpiteiden piiriin. Ehdotetun tarkistuksen jälkeen kotihoidon tuen tason katsotaan olevan riittävä perustuslain kannalta. Hallituksen mielestä kysymyksessä ei ole puuttuminen hallitusmuodon 15 a §:ssä tarkoitettujen oikeuksien ydinsisältöön. Asian tulkinnanvaraisuuden vuoksi hallitus on kuitenkin pitänyt suotavana, että asiasta hankitaan perustuslakivaliokunnan lausunto.

Hallituksen esityksen n:o 122/1995 vp säätämisyjärjestysperustelujen mukaan esityksessä ehdotetut lait eivät vaadi perustuslainsäätämisyjärjestuksen käyttämistä.

Valiokunnan kannanotot

Esitykset merkitsevät yhtäältä sitä, että lasten kotihoidon tuen perusosa pienenee nykyisestä 1 908 markasta kuukaudessa 1 500 markkaan kuukaudessa. Tämä johtaisi myös sisarkorotuksen ja lisäosan pienemiseen. Toisaalta lasten kotihoidon tukea ja kunnan järjestämää päivähoitopaikkaa koskevan valintaoikeuden laajentamista yhdellä ikäluokalla alle nelivuotiaiden lasten perheisiin lykättäisiin vuoden 1998 alkuun.

Lasten kotihoidon tuki on tarkoitettu antamaan mahdollisuus kunnan järjestämän lasten päivähoidon kanssa valinnaiseen, muulla tavalla tapahtuvaan lasten hoitoon. Tuen tarkoituksena ei siten ole huolehtia tukea saavien perustoi-meentulon turvasta, jota koskee hallitusmuodon 15 a §:n 2 momentti, vaan osaltaan varmistaa lasten päivähoitopalvelujen riittävyys ja vanhempien mahdollisuus valita lapselleen kunnallisen päivähoidon sijasta muu haluamansa hoito.

Esitysten valtiosääntöoikeudellinen merkitys perustuu hallitusmuodon uuteen 15 a §:n 3 momenttiin. Sen mukaan: ”Julkisen vallan on turvattava, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään, jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveystalvet ja edistettävä väestön terveyttä. Julkisen vallan on myös tuettava perheen ja muiden lapsen huolenpidosta vastaavien mahdollisuuksia turvata lapsen hyvinvointi ja yksilöllinen kasvu.”

Hallitusmuodon 15 a §:n 3 momentin ensimmäinen virke ei turvaa mitään nykyistä tapaa tarjota lasten päivähoitopalveluja. Tältä osin perustuslain mukainen edellytys on, että näitä palveluja on riittävästi. Sääntely ei niin ollen merkitse erityistä suojaa lasten kotihoidon tukijärjestelmälle instituutiona. Ehdotettu lasten kotihoidon tukea ja kunnan järjestämää päivähoitopaikkaa koskevan valintaoikeuden laajennuksen lykkäminen ei osaltaan vaikuta päivähoito-oikeuteen eikä siten ole ongelmallinen palvelujen riittävyyden kannalta.

Perusoikeusuudistuksen säätämiseen johtaneessa hallituksen esityksessä (HE 309/1993 vp)

Helsingissä 26 päivänä lokakuuta 1995

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Häkämies, varapuheenjohtaja J. Koskinen, jäsenet Helle, Itälä, Jansson, Jäätteenmäki, Kallio, Korkea-
 oja,

mainittiin lasten päivähoito esimerkkinä sellaisesta järjestelmästä, joka toteuttaa hallitusmuodon 15 a §:n 3 momentin jälkimmäisen virkkeen mukaista julkisen vallan tehtävää tukea perheen ja muiden lapsen huolenpidosta vastaavien mahdollisuuksia turvata lapsen hyvinvointi ja yksilöllinen kasvu. Ehdotetut tuen tason alennukset ovat yksittäistapauksissa sinänsä tuntuvia. Valtiosääntöoikeudellisesti oleellista tässäkin suhteessa kuitenkin on lasten kotihoidon tuen valinnainen luonne kunnalliseen päivähoitoon nähden. Ehdotettujen muutosten jälkeenkin lasten päivähoitojärjestelmä täyttää perustuslain julkiselle vallalle asettaman velvoitteen.

Edellä esitetyn perusteella perustuslakivaliokunta esittää kunnioittavasti,

että hallituksen esityksiin n:ot 121 ja 122/1995 vp sisältyvät lakiehdotukset voidaan käsitellä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

H. Koskinen, Kurola, J. Leppänen, Nikula, Prusti ja Puhjo sekä varajäsenet V. Koski ja Rehn.